Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA ZA USLUŽBENCE EVROPSKE UNIJE (drugi senat)

z dne 28. oktobra 2010*

„Javni uslužbenci — Uradniki — Odločba delodajalca o odpovedi pogodbe o zaposlitvi — Dolžnost skrbnega ravnanja — Strokovna nesposobnost — Zdravstveni razlogi“

V zadevi F-92/09,

zaradi tožbe, vložene na podlagi člena 236 ES in člena 152 AE,

U, nekdanja uradnica Evropskega parlamenta, stanujoča v Luxembourgu (Luksemburg), ki jo zastopata F. Moyse in A. Salerno, odvetnika,

tožeča stranka,

proti

Evropskemu parlamentu, ki ga zastopajo S. Seyr, K. Zejdová in J. F. de Wachter, zastopniki,

tožena stranka,

SODIŠČE ZA USLUŽBENCE (drugi senat),

v sestavi H. Tagaras, predsednik, S. Van Raepenbusch (poročevalec), sodnik, in M. I. Rofes i Pujol, sodnica,

sodni tajnik: R. Schiano, administrator,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 8. julija 2010

izreka naslednjo

Sodbo

1 Tožeča stranka je v sodnem tajništvu Sodišča za uslužbence 6. novembra 2009 vložila tožbo, s katero predlaga razglasitev ničnosti odločbe z dne 6. julija 2009, s katero ji je Evropski parlament odpovedal pogodbo o zaposlitvi z učinkom od 1. septembra 2009 (v nadaljevanju: izpodbijana odločba), in plačilo zneska 15.000 EUR s pridržkom spremembe za povrnitev nepremoženjske škode, ki naj bi ji nastala.

* Jezik postopka: francoščina.

Pravni okvir

2 Člen 9(6) Kadrovskih predpisov za uradnike Evropske unije (v nadaljevanju: Kadrovski predpisi) določa:

„Mnenje Skupnega svetovalnega odbora za ugotavljanje strokovne nesposobnosti je potrebno, kadar se uporabi člen 51.“

3 Člen 24 Kadrovskih predpisov določa:

„[Unija] pomaga […] vsakemu uradniku, zlasti pri sodnih postopkih proti kateri koli osebi, ki njemu ali članu njegove družine grozi, ga žali ali kleveta ali klevete širi, ali ob kakršnem koli napadu nanj ali njegovo lastnino oziroma člana njegove družine ali njegovo lastnino, če je tak napad posledica njegovega položaja ali njegovih nalog.

Uradniku solidarno povrne […] tako nastalo škodo, kolikor je ni povzročil namerno ali iz hude malomarnosti in mu nadomestila ni uspelo dobiti od osebe, ki je povzročila škodo.“

4 Člen 51 Kadrovskih predpisov določa:

„1. Vsaka institucija določi postopke, s katerimi se pravočasno in na ustrezen način ugotovijo, obravnavajo in odpravijo primeri nesposobnosti. Ko so postopki izčrpani, se uradnika, ki se na podlagi zaporednih periodičnih poročil iz člena 43 izkaže za nesposobnega opravljati naloge, lahko odpusti, degradira ali razporedi v nižjo funkcionalno skupino v isti ali v nižji razred [naziv].

2. V vsakem predlogu za uradnikov odpust, degradiranje ali razporeditev v nižjo funkcionalno skupino se navedejo razlogi, na katerih temelji, zadevni uradnik pa mora biti o njem obveščen. Predlog organa za imenovanja se predloži skupnemu svetovalnemu odboru iz člena 9(6).

3. Uradnik ima pravico dobiti svoj popoln osebni spis in kopirati vse dokumente, ki se nanašajo na postopek. Za pripravo obrambe mora imeti vsaj petnajst dni od datuma prejema predloga. Lahko mu pomaga oseba, ki jo sam izbere. Uradnik lahko predloži pisne pripombe. Zasliši ga skupni svetovalni odbor. Uradnik lahko pokliče priče.

4. Institucijo pred skupnim svetovalnim odborom zastopa uradnik, ki ga v ta namen imenuje organ za imenovanja. Ta uradnik ima enake pravice kot zadevni uradnik.

5. Ob upoštevanju predloga po odstavku 2 in vseh pisnih in ustnih izjav zadevnega uradnika ali prič, sprejme skupni svetovalni odbor z večino glasov obrazloženo mnenje, v katerem navede ukrep, ki se mu zdi primeren glede na dejstva, ugotovljena na njegovo zahtevo. Mnenje pošlje organu za imenovanja in zadevnemu uradniku v dveh mesecih po datumu, ko mu je bila zadeva predložena. Predsednik o odločitvah skupnega svetovalnega odbora ne glasuje, razen o procesnih vprašanjih in ob neodločenem izidu glasovanja.

Organ za imenovanja najprej zasliši uradnika in sprejme odločitev v dveh mesecih po prejemu mnenja skupnega svetovalnega odbora. Odločitev mora obrazložiti. Navede datum, ko začne veljati.

6. Zaradi nesposobnosti odpuščeni uradnik ima v obdobju, določenem v členu 7, pravico do mesečnega nadomestila zaradi odpusta, ki je enako osnovni mesečni plači uradnika iz prve stopnje [plačilnega razreda] naziva 1. Uradnik je v enakem obdobju upravičen tudi do družinskih dodatkov iz člena 67. Gospodinjski dodatek se izračuna na podlagi osnovne mesečne plače uradnika iz naziva 1 v skladu s členom 1 Priloge VII.

Nadomestilo se ne izplačuje, če uradnik odstopi [odpove pogodbo o zaposlitvi] po začetku postopka iz odstavka 1, 2 in 3 ali je upravičen do takojšnjega plačila polne pokojnine. Če je upravičen do nadomestila za primer brezposelnosti v okviru nacionalnega sistema za zavarovanje za primer brezposelnosti, se znesek tega odšteje od zgoraj navedenega nadomestila.

7. Obdobje prejemanja plačil iz odstavka 6 je:

(a) tri mesece, kadar je uradnik na datum sprejetja odločitve o odpustu dopolnil manj kot pet let delovne dobe;

(b) šest mesecev, kadar je dopolnil najmanj pet, vendar manj kot deset let delovne dobe;

(c) devet mesecev, kadar je dopolnil najmanj 10, vendar manj kot 20 let delovne dobe;

(d) dvanajst mesecev, kadar je uradnik dopolnil več kot 20 let delovne dobe.

8. Uradnik, ki je zaradi nesposobnosti degradiran ali razporejen v nižjo funkcionalno skupino, lahko po šestih letih zaprosi, da se iz njihovega osebnega spisa izbrišejo vse navedbe tega ukrepa.

9. Uradniki imajo pravico do nadomestila razumnih stroškov, nastalih med postopkom na njihovo pobudo, tudi do plačila svetovalca obrambe, ki ni iz institucije, kadar se postopek, predviden v tem členu, ne konča s sprejetjem odločitve o odpustu, degradiranju ali razporeditvi uradnika v nižjo funkcionalno skupino.“

5 Člen 59 Kadrovskih predpisov določa:

„1. Uradniku, ki predloži dokazilo, da ne more opravljati dela zaradi bolezni ali nesreče, pripada pravica do bolniškega dopusta.

[…]

4. Organ za imenovanja lahko seznani invalidsko komisijo s primerom vsakega uradnika, ki je bil v zaporednih treh letih več kot dvanajst mesecev na bolniškem dopustu.

5. Po zdravniškem pregledu pri uradnem zdravniku institucije se lahko od uradnika zahteva, da gre na bolniški dopust, če je to potrebno zaradi njegovega zdravstvenega stanja ali če član njegovega gospodinjstva zboli za nalezljivo boleznijo.

[…]“

6 Člen 1 Notranjega pravilnika o postopku za izboljšanje, ki se izvaja v okviru ugotavljanja, vodenja in reševanja morebitnih primerov nezadostne strokovnosti [strokovne nesposobnosti] uradnikov, ki ga je predsedstvo Parlamenta sprejelo 3. julija 2006 (v nadaljevanju: Notranji pravilnik), določa:

„Cilj postopka obravnave strokovne nesposobnosti, ki ga določa notranji pravilnik v skladu s členom 51(1) kadrovskih predpisov (v nadaljevanju: postopek za izboljšanje), je zagotoviti, da bo vsak primer obravnavan že na zgodnji stopnji in načrtno, tako da bo možno pomagati zadevnemu uradniku, da zopet opravlja naloge na ravni, kot jo zahteva poročilo o delu, v skladu z opisom zadolžitev za delovno mesto, in se tako izogniti ukrepom proti njemu, kot jih predvideva člen 51 kadrovskih predpisov (odpustitev, nazadovanje ali premestitev v skupino z manj zahtevnimi nalogami, z zadržanjem istega razreda [naziva] ali v nižjem nazivu).“

7 Člen 3(1) Notranjega pravilnika določa:

„Postopek za izboljšanje se izvaja vzporedno s postopkom ocenjevanja, kot je določeno v splošnih izvršnih določbah o poročilih o delu […] (v nadaljevanju: DGE Rapnot).“

8 Člen 7 Notranjega pravilnika določa:

„1. Takoj ko se ugotovi znake strokovne nesposobnosti, prvi ocenjevalec pisno pozove uradnika na razgovor in ga seznani z vsebino razgovora. V tem vabilu seznani uradnika z njegovimi pravicami, ki so navedene v členu 14 tega pravilnika. Po koncu razgovora prvi ocenjevalec pisno o razgovoru seznani končnega ocenjevalca z ustrezno obrazložitvijo. Uradnik prejme kopijo tega pisma.

2. Končni ocenjevalec se, če je treba, obrne na direktorat za strategijo kadrovskega načrtovanja pri generalnem direktoratu za kadrovske zadeve, da slednji imenuje svetovalca. Končni ocenjevalec takoj pozove uradnika na razgovor, pri katerem sta prisotna sta tudi prvi ocenjevalec in svetovalec.

3. Med razgovorom končni ocenjevalec ugotovi razloge neprimernosti, odloči, če je potrebno, začetek postopka za izboljšanje in določi uradniku podporni program (v nadaljevanju: načrt za izboljšanje). Uradnika seznani z vsem, kar predvideva postopek za izboljšanje.

[…]“

9 Člen 8 Notranjega pravilnika določa:

„1. Če v času razgovora, predvidenega v členu 7, končni ocenjevalec ugotovi, da so znaki, ki jih je opazil pri uradniku, zdravstvene narave, ali če uradnik sam omeni tovrstne težave, se ocenjevalec nemudoma posvetuje z zdravstveno službo. V tem primeru sta začetek postopka za izboljšanje in določitev načrta za izboljšanje odložena do prejema odgovora zdravstvene službe.

2. Zdravstvena služba pošlje pisni odgovor končnemu ocenjevalcu, zadevnemu uradniku in svetovalcu, ob strogem spoštovanju zdravniške molčečnosti in zaupnosti osebnih podatkov.

3. Če zdravstvena služba odloči, da se položaj uradnika lahko obravnava le v okviru določb kadrovskih predpisov, ki se nanašajo na zdravje uradnikov, končni ocenjevalec ne more začeti postopka za izboljšanje. Uradnik, prvi ocenjevalec in svetovalec so o tem sproti obveščeni.

4. V nasprotnem primeru končni ocenjevalec ponovno pozove uradnika, prvega ocenjevalca in svetovalca z namenom, da se prične postopek za izboljšanje, in določi načrt za izboljšanje.

5. Zdravstvena služba lahko še nadalje v vsakem trenutku pisno posreduje končnemu ocenjevalcu in uradniku svoje mnenje o zdravstvenem stanju uradnika ter svoje zaključke. Uradnik, prvi ocenjevalec in svetovalec so o tem sproti obveščeni. Na podlagi teh zaključkov lahko končni ocenjevalec, če je potrebno, odloči, da prične postopek za izboljšanje ali da zaključi že začeti postopek.“

10 Člen 12 Notranjega pravilnika določa:

„1. V mesecu juliju se sestavi vmesno poročilo, kot ga predvideva člen 17, drugi pododstavek DGE Rapnot, po razgovoru obeh ocenjevalcev z uradnikom ob prisotnosti svetovalca. Vmesno poročilo podpišejo ter opremijo z datumom oba ocenjevalca in uradnik, ki lahko, če želi, doda svoje pripombe. Svetovalcu se izroči kopija.

2. Če se v vmesnem poročilu ugotovi, da uradnik ne kaže več znakov strokovne nesposobnosti, končni ocenjevalec odredi zaključek postopka za izboljšanje in se spodaj navedeni člen 13 ne izvaja. V nasprotnem primeru končni ocenjevalec, po pogovoru s svetovalcem, odredi nadaljevanje postopka za izboljšanje do konca referenčnega leta. V obeh primerih se uradnika seznani v pisni obliki.

[…]“

Dejansko stanje

11 Tožeča stranka je bila imenovana za uradnico Parlamenta 1. maja 2005 kot tajnica z nazivom C*1 (postal AST 1). V naziv je bila imenovana po koncu poskusne dobe, ki jo je od 1. maja 2005 do 31. januarja 2006 opravljala na oddelku Načrtovanje in upravljanje zahtev GD za prevajanje in publikacije.

12 Prvi ocenjevalec tožeče stranke je v poročilu o delu za leto 2005 navedel, da je ta cenjena nova sodelavka. V tem poročilu o delu jo je obravnaval kot zaslužno uradnico.

13 Čeprav je bila tožeča stranka v poročilu o delu za leto 2006 še vedno prikazana kot zaslužna uradnica, je bilo med drugim navedeno, da mora izboljšati svojo komunikacijsko sposobnost, da je pomanjkljivo komuniciranje včasih vzrok za težave na področju medčloveških odnosov in da „čeprav je njena učinkovitost zadovoljiva, pa se je njena pripravljenost do komuniciranja s člani ekipe zmanjšala“.

14 Vodja pisarne oddelka Načrtovanje in upravljanje zahtev GD za prevajanje in publikacije (v nadaljevanju: vodja pisarne) je v dopisu z dne 10. julija 2007 pozval generalnega direktorja navedenega GD (v nadaljevanju: generalni direktor), naj „upošteva možnost začetka postopka za izboljšanje“ glede tožeče stranke. Vodja pisarne je v tem dopisu omenil razgovor, ki ga je imel z njo 9. julija 2007 na podlagi določb člena 7(1) Notranjega pravilnika.

15 Vodja pisarne je generalnemu direktorju poslal tudi dopis z dne 8. avgusta 2007, v katerem je omenil predvsem, da je tožeča stranka neustrezno obravnavala zahteve po prevodih, njeno nesposobnost komuniciranja s sodelavci, neupravičene odsotnosti ter nevljudno in neprofesionalno obnašanje. V tem dopisu je poleg tega zapisal:

„[Tožeča stranka] je oseba z univerzitetno izobrazbo, ki verjetno čuti nezadovoljstvo, ker mora opravljati naloge asistenta. Imam zelo jasen občutek, da [tožeča stranka] prezira delo in ga dojema kot nekoristno. Treba je tudi zapisati, da sta se njeno delo in obnašanje po imenovanju v naziv zelo spremenila.“

16 Tožeča stranka se je v skladu s členom 7(2) Notranjega pravilnika udeležila dveh razgovorov, ki sta bila 17. in 20. septembra 2007. Po teh razgovorih se je 24. septembra 2007 začel postopek za izboljšanje, pri čemer se je načrt za izboljšanje uporabljal do 31. decembra 2007. V tem postopku je bil vodja pisarne prvi ocenjevalec, generalni direktor pa končni ocenjevalec.

17 Generalni direktor se je po novem razgovoru s tožečo stranko 3. decembra 2007 v dopisu z dne 10. decembra 2007 odločil podaljšati postopek za izboljšanje. V tem dopisu je vseeno ugotovil, da je bil od začetka postopka za izboljšanje dosežen napredek v kakovosti dela in obnašanja tožeče stranke.

18 V poročilu o delu za leto 2007, sestavljenem marca in aprila 2008, je bilo med drugim navedeno, da se je delo tožeče stranke kljub številnim opozorilom leta 2007 zelo poslabšalo. Tožeča stranka v tem poročilu ni bila več predstavljena kot zaslužna uradnica.

19 V skladu s členom 12 Notranjega pravilnika je bilo julija 2008 sestavljeno vmesno poročilo. V tem poročilu, ki se je nanašalo na obdobje od 1. januarja do 30. junija 2008, je bilo med drugim navedeno, da je tožeča stranka delno izboljšala obnašanje do služb in sodelavcev, s katerimi je bila v stiku. Čeprav v poročilu ni bila ugotovljena strokovna nesposobnost, je bilo navedeno, da je treba ugotovljeno izboljšanje potrditi s stalnim in dolgoročnim napredkom pri splošnem delu.

20 Vodja pisarne je z dopisom z dne 9. julija 2008 tožečo stranko obvestil, da se bo postopek za izboljšanje nadaljeval do konca leta 2008.

21 Tožeča stranka je bila 12. avgusta 2008 pozvana, naj se 14. avgusta 2008 zglasi v zdravstveni službi.

22 Socialna delavka Parlamenta je 4. septembra 2008 na zahtevo vodje službe za človeške vire GD za prevajanje in publikacije, ki ga je skrbelo, ker se tožeča stranka ni odzvala na vabilo zdravstvene službe, navedeno v prejšnji točki, tožečo stranko obiskala na njenem delovnem mestu. Po navedbah te socialne delavke naj bi ji tožeča stranka v tem pogovoru zatrdila, da ni treba, da si nadrejeni „delajo skrbi“ zaradi nje.

23 V okviru postopka za izboljšanje je bila 13. oktobra 2008 na razgovoru v navzočnosti vodje pisarne tožeči stranki predlagana premestitev v oddelek X GD za prevajanje in publikacije. Ker je tožeča stranka ta predlog pozitivno sprejela, je bila v navedeni oddelek vključena oktobra 2008. Na zgoraj navedenem razgovoru je bilo odločeno, da bo zaradi letnega dopusta tožeče stranke decembra 2008 končni razgovor v zvezi s postopkom za izboljšanje preložen na 26. november 2008.

24 Vodja pisarne in generalni direktor sta 19. novembra 2008 prejela elektronski dopis od administratorja oddelka X, ki mu je bil priložen zapisnik sestanka, ki sta ga imela ta administrator in vodja navedenega oddelka 5. novembra v zvezi z vključitvijo tožeče stranke v ta oddelek. V tem zapisniku je bilo med drugim navedeno, da je tožeča stranka pokazala pripravljenost, vendar je imela težave pri komunikaciji s sodelavci, da je bila zaradi svojega obnašanja v službi osamljena in da se je vodja zadevnega oddelka bal, da tako obnašanje dolgoročno ne bi poslabšalo ozračja v službi. Navedeno je bilo še, da so si tožeči stranki zelo prizadevali ponuditi psihološko pomoč – zdravnika ali socialnega delavca –, če bi jo potrebovala, vendar je ta zanikala, da bi imela težave, in vsakršno pomoč zavrnila.

25 Tožeča stranka je 20. novembra 2008 obiskala uradnega zdravnika Parlamenta in se tako odzvala na njegovo vabilo, pri delu pregleda pa je bila navzoča tudi socialna delavka Parlamenta.

26 Tožeča stranka je bila na razgovoru, navedenem v točki 23 te sodbe, seznanjena s tem, da njeno delo na oddelku X ni bilo ocenjeno kot zadovoljivo in da je vzrok za njene težave verjetno njeno obnašanje. Vodja pisarne je tožeči stranki tudi povedal, da bo organu, pristojnemu za imenovanja (v nadaljevanju: OPI), predlagal, naj ji odpove pogodbo o zaposlitvi.

27 V skladu s členom 13 Notranjega pravilnika je bilo 18. decembra 2008 sestavljeno posebno poročilo. V tem poročilu je bilo med drugim navedeno, da dejstvo, da se delo in obnašanje tožeče stranke na oddelku X nista izboljšala, kaže, da je vzrok za težave, s katerimi se spopada, le njeno obnašanje, ne pa obnašanje njenih sodelavcev ali dejstvo, da dela v večkulturnem okolju. Zato sta vodja pisarne in vodja službe Upravljanje zahtev OPI predlagala, naj tožeči stranki odpove pogodbo o zaposlitvi zaradi trajne nesposobnosti komuniciranja, reševanja konfliktov ter težav pri razumevanju ali upoštevanju navodil in prevzemanju odgovornosti za svoja dejanja.

28 V poročilu o delu za leto 2008, sestavljenem februarja 2009, so bile navedene enake težave kot na koncu posebnega poročila, sestavljenega 18. decembra 2008.

29 Skupni svetovalni odbor za ugotavljanje strokovne nesposobnosti (v nadaljevanju: odbor) je bil nato zaprošen, da poda mnenje o predlogu za odpoved pogodbe o zaposlitvi tožeči stranki.

30 Odbor v mnenju, ki ga je soglasno izdal 14. maja 2009 (v nadaljevanju: mnenje), ni navedel le, da mu je več oseb, ki so delale s tožečo stranko, povedalo, da se sprašujejo o njenem duševnem stanju, temveč je dodal, da je tudi sam, ko jo je zaslišal, dobil jasen vtis, da je njeno duševno stanje nestabilno oziroma moteno.

31 Odbor je še poudaril, da je na zaslišanjih, ki jih je opravil, ugotovil, da imajo nadrejeni tožeče stranke podobno mnenje, in sicer da se je ta kmalu po imenovanju v naziv začela obnašati neobičajno, kar je vključevalo predvsem občasno nedružabno vedenje do sodelavcev, zavračanje prevzemanja nalog, ki bi jih morala opravljati, in to brez očitnega razloga ali iz čudaških razlogov, in še neprimerne izbruhe smeha. Poleg tega se je pri delu odbora izkazalo, da se je GD za prevajanje in publikacije avgusta 2008 obrnil na zdravstveno službo Parlamenta, ki je tožeči stranki predlagala pregled, da bi se znova preučili „znaki morebitne depresije“, ki so bili ugotovljeni decembra 2006, vendar se tožeča stranka na to vabilo ni odzvala; GD za prevajanje in publikacije je nato za posredovanje zaprosil socialno službo Parlamenta, ki pa jo je tožeča stranka zavrnila.

32 Odbor je v mnenju ugotovil, da tožeča stranka ni sposobna zadovoljivo opravljati strokovnih nalog, ki so ji bile dodeljene, in delati v večkulturnem okolju, kakršno je v Parlamentu. Ugotovil je še, da mora uprava ugotoviti, ali je strokovna nesposobnost tožeče stranke posledica zdravstvenih težav. Nazadnje, odbor je odobril predlog odpovedi pogodbe o zaposlitvi, če bi se dokazalo, da strokovne nesposobnosti tožeče stranke ne bi bilo mogoče pripisati zdravstvenim težavam ali če bi tožeča stranka zavrnila potrebne zdravniške preglede, s katerimi bi se lahko ovrgel zdravstveni izvor njenih poklicnih težav.

33 Tožeči stranki, ki jo je uprava zaslišala 25. junija 2009, je bila pogodba o zaposlitvi odpovedana z izpodbijano odločbo, ki ji je bila vročena 7. julija 2009.

34 Uradni zdravnik Parlamenta je 7. avgusta 2009 v Luxembourgu zaprosil zdravnika specialista za psihiatrijo, naj pregleda tožečo stranko. Ta je v mnenju, ki ga je posredoval z dopisom z dne 18. avgusta 2009, diagnosticiral „motnjo občutljive osebnosti“, potem ko je zapisal:

„Pri psihiatričnem pregledu niso ugotovljeni znaki duševne zmedenosti: [tožeča stranka] ima dobro orientacijo v času in prostoru. Ne kaže jasnih psihotičnih simptomov. [Tožeča stranka] ne izraža suicidalne ideacije. Vendar pa v njenem govoru opažam prikrito preganjavico. Prisoten je občutek, da je bila oškodovana, da je ne marajo, da je njeni sodelavci ne razumejo in da nihče ne upošteva njene kulturne drugačnosti. [Tožeča stranka] opiše konfliktne odnose z nadrejenimi, ki so podvomili o njeni sposobnosti za delo. Iz pripovedovanja [tožeče stranke] je razvidno, da je nagnjena k paranoični razlagi dogodkov. Lahko izrazim hipotezo, da trpi za motnjo občutljive osebnosti.“

35 Tožeča stranka je bila seznanjena z zdravniškim mnenjem z dne 18. avgusta 2009 in je v dopisu, ki sta ga 26. avgusta 2009 sestavila njena pravna svetovalca, predvsem na podlagi tega mnenja zahtevala, naj OPI odloži izvršitev izpodbijane odločbe, dokler se ne opravijo dodatni zdravniški pregledi. Ta zahteva je bila zavrnjena z odločbo OPI z dne 2. septembra 2009.

36 Tožeča stranka je 1. oktobra 2009 na podlagi člena 90(2) Kadrovskih predpisov vložila pritožbo zoper izpodbijano odločbo.

Postopek in predlogi strank

37 Tožeča stranka je v predlogu za izdajo začasne odredbe, ki je bil v sodnem tajništvu Sodišča za uslužbence vložen 6. novembra 2009 in vpisan pod opravilno številko F-92/09 R, predlagala, prvič, začasni odlog izvršitve izpodbijane odločbe in, drugič, sprejetje začasnih ukrepov.

38 Sodno tajništvo je z dopisom z dne 19. novembra 2009 stranki obvestilo o odločitvi Sodišča za uslužbence, da ugodi zahtevi za anonimnost, ki jo je vložila tožeča stranka.

39 Predsednik Sodišča za uslužbence je s sklepom z dne 18. decembra 2009 v zadevi U proti Parlamentu (F-92/09 R, ZOdl. JU, str. I-A-1-511 in II-A-1-2771) odredil odlog izvršitve izpodbijane odločbe do izreka odločbe Sodišča za uslužbence, s katero se konča postopek pred njim.

40 Predsednik Splošnega sodišča Evropske unije, ki je ugodil pritožbi Parlamenta, je s sklepom z dne 27. aprila 2010 v zadevi Parlament proti U (T-103/10 P(R)) razveljavil zgoraj navedeni sklep predsednika Sodišča za uslužbence z obrazložitvijo, da je ta napačno menil, da je pogoj nujnosti v tej zadevi izpolnjen, ter sam odločil o sporu in zavrnil predlog za izdajo začasne odredbe.

41 V skladu s členom 91(4) Kadrovskih predpisov je bil postopek v glavni stvari prekinjen do sprejetja odločbe z dne 5. februarja 2010, vročene isti dan, s katero je OPI pritožbo zavrnil.

42 Tožeča stranka Sodišču za uslužbence predlaga, naj:

— izpodbijano odločbo razglasi za nično;

— Parlamentu naloži plačilo odškodnine za nepremoženjsko škodo, ocenjeno s pridržkom spremembe na 15.000 EUR;

— Parlamentu naloži plačilo stroškov.

43 Parlament Sodišču za uslužbence predlaga, naj:

— tožbo zavrne kot neutemeljeno;

— tožeči stranki naloži plačilo vseh stroškov.

Pravo

44 Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja tri tožbene razloge, ki se nanašajo na, prvič, kršitev dolžnosti skrbnega ravnanja, določene v členu 24 Kadrovskih predpisov in členu 8 Notranjega pravilnika, drugič, kršitev člena 59(5) Kadrovskih predpisov ter, tretjič, kršitev člena 12(2) Notranjega pravilnika.

Prvi tožbeni razlog, ki se nanaša na kršitev dolžnosti skrbnega ravnanja, določene v členu 24 Kadrovskih predpisov in členu 8 Notranjega pravilnika

Trditve strank

45 Tožeča stranka ugotavlja, da so se njene težave pri komuniciranju s sodelavci začele leta 2006, čeprav je bila njena strokovna učinkovitost v tem času še najprej zadostna. Leta 2007 je bil v zvezi z njo uveden postopek za izboljšanje. Čeprav se strinja, da vodja oddelka ob začetku tega postopka ni mogel meniti, da je ugotovljeno strokovno nesposobnost mogoče pripisati zdravstvenim razlogom, pa so se po njeni premestitvi na oddelek X pokazali zelo jasni znaki, da je tako. Tožeča stranka se glede tega sklicuje na zapisnik sestanka, ki sta ga 5. novembra 2008 imela vodja oddelka in administrator službe.

46 Tožeča stranka priznava, da je imela težave s priznanjem obstoja psiholoških težav in da je zavrnila vsakršno pomoč. Vendar naj bi bilo osebi, ki trpi zaradi osebnostne motnje, kakršno je diagnosticiral psihiater, s katerim se je posvetovala zdravstvena služba Parlamenta, zelo težko priznati obstoj bolezni, saj se je ravnanje, povezano s to boleznijo, zadevni osebi zdelo naravno in neizogibno.

47 Prvi ocenjevalec naj bi kljub temu predlagal, naj se ji odpove pogodba o zaposlitvi. Tožeča stranka dodaja, da je odbor v mnenju poudaril možnost, da bi bil lahko vzrok za poklicne težave, s katerimi se je spopadala, zdravstven, in da je odbor ravno zato pozval upravo, naj preveri utemeljenost te možnosti.

48 Tožeča stranka ugotavlja, da je upravi v skladu s členom 24 Kadrovskih predpisov naložena dolžnost skrbnega ravnanja do njenih uslužbencev. V skladu z ustaljeno sodno prakso naj bi ta dolžnost skrbnega ravnanja in načelo dobrega upravljanja zahtevala, da uprava pri odločanju o položaju uradnika upošteva vse dejavnike, ki lahko vplivajo na njeno odločitev, in pri tem upošteva ne samo interes službe, ampak tudi interes zadevnega uradnika. V primeru tako resne odločitve, kot je odpoved pogodbe o zaposlitvi zaradi strokovne nesposobnosti, naj bi bila dolžnost skrbnega ravnanja, ki jo ima organ do svojih zaposlenih, še večja.

49 S tem ko se je ocenjevalec v tej zadevi odločil, da zdravstvene službe Parlamenta ne bo takoj obvestil o psiholoških težavah, ki jih sumi pri tožeči stranki po njeni premestitvi na oddelek X, naj bi kršil dolžnost skrbnega ravnanja, določeno v členu 24 Kadrovskih predpisov in členu 8 Notranjega pravilnika, in zlasti odstavek 5 tega člena. Čeprav tožeča stranka ni želela niti priznati obstoja teh težav niti sodelovati, naj bi morala uprava v skladu z dolžnostjo skrbnega ravnanja, če bi obstajal dvom o mogočem zdravstvenem vzroku za težave, s katerimi se je tožeča stranka spopadala pri opravljanju delovnih nalog, končati ali vsaj prekiniti postopek za ugotavljanje strokovne nesposobnosti in od zdravstvene službe zahtevati dodatne preglede. Psihiater, s katerim se je posvetovala zdravstvena služba, naj bi v mnenju postavil diagnozo „motnje občutljive osebnosti“, zaradi česar naj bi morala uprava še toliko bolj ravnati tako.

50 Tožeča stranka je z dopisom z dne 27. aprila 2010 v sodno tajništvo Sodišča za uslužbence vložila poročila dr. H., psihiatra, ki je, potem ko jo je 21. aprila 2010 izprašal in pregledal, ugotovil značilno osebnostno motnjo in sum na dekompenzacijo, ki prehaja v očitnejšo psihozo. Tožeča stranka je zamudo pri podaji tega novega dokaznega predloga utemeljila s tem, da je dr. H, ki ga je za pregled zaprosila januarja 2010, imel prost termin šele 21. aprila istega leta.

51 Parlament uvodoma trdi, da sklicevanje na člen 24 Kadrovskih predpisov v tej zadevi ni upoštevno, ker se ta določba ne nanaša na dolžnost skrbnega ravnanja, temveč na dolžnost pomoči, ki jo imajo institucije. Parlament meni, da mora posledično odgovoriti le na tiste trditve tožeče stranke, ki se nanašajo na domnevno kršitev člena 8 Notranjega pravilnika.

52 Parlament glede tega ugotavlja, da se je slabša kakovost dela tožeče stranke, kar je predvsem posledica pomanjkanja motivacije in volje za pravilno opravljanje zaupanih nalog, začela kazati po njenem imenovanju v naziv.

53 Socialna delavka, ki je na zahtevo vodje službe za človeške vire GD za prevajanje in publikacije septembra 2008 tožečo stranko obiskala na njenem delovnem mestu, naj ne bi ugotovila posebnih anomalij. Poleg tega se naj tožeča stranka ne bi pozitivno ali konstruktivno odzvala na pomoč, ki ji jo je ponudila socialna delavka.

54 Prav tako naj uradni zdravnik Parlamenta, ki ga je tožeča stranka končno obiskala 20. novembra 2008, ne bi ugotovil anomalij z zdravstvenega vidika in naj bi jo usmeril k socialni delavki.

55 Parlament poudarja, da se je tožeča stranka kljub vsemu temu prizadevanju institucije, da bi ji pomagala, še vedno pritoževala, da nadrejeni ne razumejo njenega duševnega stanja. Parlament dodaja, da se tožeča stranka ni počutila dobro v večkulturnem in mednarodnem okolju in da je večkrat izrazila prezir do Parlamenta, Unije in svojega dela ter pri tem šla celo tako daleč, da je izrazila željo po odpovedi pogodbe o zaposlitvi.

56 Parlament meni, da je bil člen 8 Notranjega pravilnika v tej zadevi uporabljen pravilno. Končni ocenjevalec naj bi namreč ob začetku postopka za izboljšanje, to je na prvotnem razgovoru, določenem v členu 7 Notranjega pravilnika, ki je bil 9. julija 2007, ugotovil, da ni treba pridobiti informacij od zdravstvene službe, ker pri tožeči stranki ni opazil znakov strokovne nesposobnosti, ki bi jih bilo mogoče pripisati zdravstvenim razlogom. Sicer pa naj tudi tožeča stranka sama ne bi navedla obstoja takih razlogov. Končni ocenjevalec naj bi zato ravnal popolnoma v skladu s členom 8(1) Notranjega pravilnika.

57 Poleg tega naj bi psihiater, s katerim se je zdravstvena služba posvetovala avgusta 2009, po pregledu tožeče stranke jasno ugotovil, da pri njej ne obstaja duševna zmedenost. V teh okoliščinah naj taka diagnoza nikakor ne bi izključevala, da uprava ne bi mogla upravičeno sklepati, da vzrok za strokovno nesposobnost tožeče stranke ni zdravstven. V vsakem primeru naj v poročilu tega zdravnika ne bi bila ugotovljena povezava med osebnostno motnjo, ki jo je ugotovil pri tožeči stranki, in njeno strokovno nesposobnostjo. Parlament meni, da lahko iz tega sklepa, da je bila tožeča stranka kljub diagnosticirani osebnostni motnji sposobna pravilno opravljati svoje delo.

58 Parlament dodaja, da so bile napake, ki jih je tožeča stranka storila pri opravljanju delovnih nalog, tako resne in pogoste, da so ovirale dobro delovanje službe. Njeno žaljivo obnašanje v službi in zlasti njeno kategorično zavračanje dela s sodelavci določene narodnosti ali etničnega izvora naj bi onemogočalo vsakršno sodelovanje.

59 Parlament izpodbija razlago zapisnika sestanka z dne 5. novembra 2008, navedeno v točki 24 zgoraj. Na tem sestanku naj bi bilo predlagano le zelo pozorno spremljanje dela in obnašanja tožeče stranke v službi ter evidentiranje vseh podrobnosti, ki bi končnemu ocenjevalcu lahko pomagale pri sprejetju odločitve o poklicni prihodnosti tožeče stranke. Poudarjeno naj bi bilo tudi, da je bilo vloženo veliko truda, da bi tožeči stranki ponudili psihološko pomoč, če bi jo potrebovala, vendar je ta vedno zanikala, da bi imela psihološke težave, in zavrnila vsakršno pomoč. Po mnenju Parlamenta iz zapisnika tega sestanka nikakor ni razvidno, da je bilo ob tej priložnosti navedeno, da so lahko razlogi za poklicne težave, s katerimi se je tožeča stranka spopadala od imenovanja v naziv, zdravstveni in da „potrebuje psihološko pomoč“.

60 Parlament izraža dvom o trditvi tožeče stranke, da je imela težave s priznanjem, da ima psihološke težave, ker se je glede na trditve uradnega zdravnika Parlamenta zdravila pri psihiatru, tako da se je nujno morala zavedati, da ima psihične težave, ki bi jih lahko omenila v postopku za izboljšanje.

61 Parlament nazadnje izpodbija upoštevnost mnenja odbora. Poudarja, da odbora ne sestavljajo zdravniki in da je bilo njegovo mnenje izdano 14. maja 2009. OPI pa se je maja 2009 lahko oprl na ugotovitve uradnega zdravnika Parlamenta, ki jih je ta izrazil nekaj mesecev prej, to je novembra 2008, potem ko je takrat pregledal tožečo stranko, in v skladu s katerimi pri tožeči stranki z zdravstvenega vidika ni bilo opaziti anomalij.

Presoja Sodišča za uslužbence

62 Tožeča stranka v bistvu trdi, da je Parlament, s tem ko je postopek obravnave strokovne nesposobnosti nadaljeval do sprejetja izpodbijane odločbe, čeprav je bilo v celotnem postopku iz več znakov mogoče ugotoviti, da je vzrok za njene poklicne težave lahko zdravstven, kršil dolžnost skrbnega ravnanja, določeno v členu 24 Kadrovskih predpisov in členu 8 Notranjega pravilnika. Tožeča stranka pojasnjuje, da dolžnost skrbnega ravnanja upravi v primeru uradnikov, pri katerih se ugotovijo znaki duševnih motenj, nalaga pozitivno obveznost, da se obrne na zdravnika.

63 S tem v zvezi je treba prvi tožbeni razlog, ki ga je navedla tožeča stranka, razumeti tako, da se nanaša predvsem na kršitev dolžnosti skrbnega ravnanja, kot je potrjena zlasti v členu 8 Notranjega pravilnika, ne da bi se bilo treba nujno vprašati o obsegu obveznosti pomoči v pravem pomenu na podlagi člena 24 Kadrovskih predpisov.

64 Uvodoma je treba opozoriti, da pojem dolžnosti skrbnega ravnanja uprave, kot je razvit v sodni praksi, izraža ravnotežje vzajemnih pravic in obveznosti, ki so jih Kadrovski predpisi določili v razmerjih med upravo in javnimi uslužbenci. To ravnotežje zahteva predvsem, da mora uprava, kadar odloča o položaju uradnika, upoštevati vse dejavnike, ki lahko vplivajo na njeno odločitev, in da pri tem ne upošteva le interesa službe, temveč tudi interes zadevnega uradnika (sodbi Sodišča z dne 28. maja 1980 v združenih zadevah Kuhner proti Komisiji, 33/79 in 75/79, Recueil, str. 1677, točka 22, in z dne 29. junija 1994 v zadevi Klinke proti Sodišču, C-298/93 P, Recueil, str. I-3009, točka 38).

65 Dolžnost skrbnega ravnanja upravi nalaga, da v primeru dvoma o zdravstvenem vzroku za težave, s katerimi se uradnik spopada pri opravljanju dodeljenih nalog, stori vse potrebno, da odpravi ta dvom pred sprejetjem odločbe o odpovedi pogodbe o zaposlitvi temu uradniku (glej po analogiji sodbo Splošnega sodišča z dne 26. februarja 2003 v zadevi Latino proti Komisiji, T-145/01, RecFP, str. I-A-59 in II-337, točka 93).

66 Ta zahteva se kaže v Notranjem pravilniku, ker člen 8 navedenega pravilnika določa, da mora končni ocenjevalec v nekaterih okoliščinah zadevo predložiti zdravstveni službi Parlamenta, če je seznanjen z dejstvi, ki lahko razkrijejo, da je lahko vzrok za obnašanje, očitano uradniku, zdravstven.

67 Poleg tega so obveznosti, ki jih upravi nalaga dolžnost skrbnega ravnanja, bistveno večje, kadar gre za poseben primer uradnika, čigar duševno zdravje je vprašljivo in za katerega posledično obstaja dvom o njegovi sposobnosti, da ustrezno ščiti svoje interese (glej v tem smislu sodbo Sodišča za uslužbence z dne 13. decembra 2006 v zadevi de Brito Sequeira Carvalho proti Komisiji, F-17/05, ZOdl. JU, str. I-A-1-149 in II-A-1-577, točka 72). To še toliko bolj velja, ko zadevnemu uradniku – kot v tem primeru – grozi odpoved pogodbe o zaposlitvi in je torej v ranljivem položaju.

68 V tej zadevi je iz zapisnika sestanka z dne 5. novembra 2008 o vključitvi tožeče stranke v oddelek X, ki je bil naslovljen na vodjo pisarne in generalnega direktorja, razvidno, da je tožeča stranka pokazala pripravljenost, vendar je imela težave pri komunikaciji s sodelavci, da je bila zaradi svojega obnašanja v službi osamljena in da se je vodja zadevnega oddelka bal, da ne bi tako obnašanje dolgoročno poslabšalo razpoloženja v službi. V tem zapisniku je bilo navedeno še, da so si tožeči stranki zelo prizadevali ponuditi duševno pomoč – zdravnika ali socialnega delavca –, če bi jo potrebovala, vendar je zanikala, da bi imela težave, in zavrnila vsakršno pomoč.

69 Poleg tega so se o predlogu odpovedi pogodbe o zaposlitvi tožeči stranki posvetovali z odborom. Odbor je v mnenju, ki ga je izdal 14. maja 2009, ugotovil, da tožeča stranka ni sposobna zadovoljivo opravljati strokovnih nalog, ki so ji bile dodeljene, in delati v večkulturnem okolju, kakršno je v Parlamentu. Ugotovil je še, da mora uprava ugotoviti, ali je strokovna nesposobnost tožeče stranke posledica zdravstvenih težav. Nazadnje, odbor je odobril predlog odpovedi pogodbe o zaposlitvi, če bi se dokazalo, da strokovne nesposobnosti tožeče stranke ne bi bilo mogoče pripisati zdravstvenim težavam ali če bi tožeča stranka zavrnila potrebne zdravniške preglede, s katerimi bi se lahko ovrgel zdravstveni izvor njenih poklicnih težav.

70 Treba je ugotoviti, da je velik del vsebine mnenja namenjen vprašanju morebitne povezave med poklicnimi težavami in duševnim stanjem tožeče stranke.

71 Odbor je tako v mnenju opozoril, da mu je več oseb, ki so delale s tožečo stranko, povedalo, da se sprašujejo o njenem duševnem stanju, poleg tega pa je tudi sam, ko jo je zaslišal, dobil jasen vtis, da je njeno duševno stanje nestabilno oziroma moteno.

72 Odbor je v mnenju še navedel, da je na zaslišanjih, ki jih je opravil, ugotovil, da imajo nadrejeni tožeče stranke podobno mnenje, in sicer da se je ta kmalu po imenovanju v naziv začela obnašati neobičajno, kar je vključevalo predvsem občasno nedružabno vedenje do sodelavcev, zavračanje prevzemanja nalog, ki bi jih morala opravljati, in to brez očitnega razloga ali iz čudaških razlogov, in celo neprimerne izbruhe smeha.

73 Poleg tega je odbor v mnenju poudaril več dejstev: GD za prevajanje in publikacije se je avgusta 2008 obrnil na zdravstveno službo Parlamenta, ki je tožeči stranki predlagala pregled, da bi se znova preučili „znaki morebitne depresije“, ki so bili ugotovljeni decembra 2006, vendar se tožeča stranka na to vabilo ni odzvala; GD za prevajanje in publikacije je nato za posredovanje zaprosil socialno službo Parlamenta, ki pa jo je tožeča stranka zavrnila. Iz spisa tudi izhaja, da je bila tožeči stranki, ko je konec leta 2008 delala na oddelku X, predlagana zlasti duševna pomoč zdravnika, vendar je vsakršno pomoč zavrnila.

74 Seveda mora uprava skrbeti za to, da se uradniki ali uslužbenci ne sklicujejo za namene zlorabe ali goljufije na pravice, ki jih imajo na podlagi Kadrovskih predpisov in ki izhajajo zlasti iz zavarovanja za primer invalidnosti.

75 Vendar je treba glede na zgoraj navedeno ugotoviti, da je uprava od konca leta 2008 ali vsaj maja 2009, ko je odbor izdal mnenje, imela dovolj podatkov, na podlagi katerih je lahko predpostavljala, da je obnašanje, očitano tožeči stranki, mogoče pripisati zdravstvenim težavam. V takih okoliščinah je morala pred sprejetjem izpodbijane odločbe storiti vse potrebno, da bi se prepričala, da ne gre za tak primer.

76 Parlament v obrambo trdi le, da je uprava ob sprejetju izpodbijane odločbe imela podatke, na podlagi katerih je lahko menila, da vzrok za poklicne težave tožeče stranke ni zdravstven.

77 Parlament se kvečjemu sklicuje na oceni svoje socialne delavke, potem ko je septembra 2008 tožečo stranko obiskala na njenem delovnem mestu, in svojega uradnega zdravnika, ki na pregledu 20. novembra 2008 ni ugotovil nobenih zdravstvenih anomalij.

78 Vendar uprava na podlagi ocene socialne delavke, ki nima potrebnega medicinskega znanja, ne more odpraviti vsakršnega dvoma o zdravstvenem vzroku za poklicne težave, s katerimi se spopada eden od njenih uslužbencev.

79 Kar zadeva „pregled“, ki ga je uradni zdravnik Parlamenta opravil 20. novembra 2008, je edini podatek, ki se v spisu nanaša na ta „pregled“, elektronski dopis z dne 27. oktobra 2009, v katerem piše:

„Ta pogovor s [tožečo stranko] sem opravil v navzočnosti socialne delavke, da bi pregled razširil na socialne vidike, s katerimi se je lahko srečala [tožeča stranka]. Med pogovorom se ni zgodilo nič posebnega.“

80 Vendar iz tega elektronskega dopisa ni razvidno, da bi uradni zdravnik Parlamenta, ki poleg tega ni psihiater, po tem pogovoru postavil diagnozo ali prišel do ugotovitev o morebitnem zdravstvenem izvoru poklicnih težav, s katerimi se je spopadala tožeča stranka; uradni zdravnik je namreč opisal le potek pogovora in navedel, da se ob tej priložnosti ni zgodilo nič posebnega.

81 Elementi, na katere se sklicuje Parlament, se torej ne zdijo dovolj prepričljivi.

82 Parlament predvsem ne navaja nobenega ukrepa, ki bi ga uprava sprejela med seznanitvijo z mnenjem odbora in sprejetjem izpodbijane odločbe.

83 Vendar je bil zlasti v tej fazi postopka potreben ukrep, s katerim bi se ugotovilo, ali je vzrok za poklicne težave tožeče stranke zdravstven, saj je to priporočil odbor, ki je lahko temeljito preučil položaj tožeče stranke in je izrecno omenil možnost povezave med poklicnimi težavami te stranke in njenim duševnim zdravjem.

84 Poleg tega bi lahko uprava v tej zadevi ponavljajoče zavračanje tožeče stranke, da sprejme kakršno koli ponudbo pomoči, razlagala kot njeno mogoče zanikanje možnosti, da trpi zaradi duševnih motenj, in torej kot znak, da zaradi svojega zdravstvenega stanja ne more ustrezno ščititi svojih interesov. Okoliščina, da je obiskovala psihiatra, še zdaleč ne dokazuje, da je bila sposobna priznati obstoj duševnih motenj, temveč bi lahko upravičevala prej to, da bi Parlament pokazal večjo previdnost.

85 Kot je bilo rečeno zgoraj, lahko položaj, ko uradnik ni sposoben ravnati za svoj račun in sam presoditi obstoj svoje bolezni, če je primerno, pomeni pozitivno obveznost za institucijo, in to zlasti kadar – kot v tej zadevi – zadevnemu uradniku grozi odpoved pogodbe o zaposlitvi in je torej v ranljivem položaju. Zato bi v teh posebnih okoliščinah uprava morala vztrajati, da tožeča stranka opravi dodaten zdravniški pregled, zlasti s sklicevanjem na pravico institucije, da uradnika na podlagi člena 59(5) Kadrovskih predpisov pošlje na pregled k uradnemu zdravniku, ki od uradnika zahteva, da gre na bolniški dopust, kadar je to potrebno zaradi njegovega zdravstvenega stanja.

86 Parlament pa ne dokazuje niti ne trdi, da je bil v posebnih okoliščinah, navedenih v prejšnji točki, vložen poseben trud – potem ko se je seznanil z mnenjem odbora – da bi se tožečo stranko prepričalo, naj jo pregleda zdravnik. Izpodbijana odločba poleg tega kljub mnenju ne vsebuje nič v zvezi s tem, prav tako pa v njej ni naveden noben razlog, ki bi upravičeval neizvedbo kakršnega koli zdravniškega pregleda.

87 Ta pomanjkljiva skrbnost v zvezi s tožečo stranko je še toliko bolj nerazložljiva, ker Parlament prek svoje zdravstvene službe – čeprav je bila izpodbijana odločba že sprejeta – ni omahoval, potem ko je tožeča stranka obiskala zadevno službo, in je avgusta 2009 naročil psihiatru, naj jo pregleda. Zadnjenavedena odločitev Parlamenta, sprejeta komaj en mesec po izpodbijani odločbi, potrjuje potrebo, da tožečo stranko pregleda specialist, in posledično dokazuje pomanjkljivosti v postopku, ki je privedel do sporne odpovedi pogodbe o zaposlitvi.

88 Vendar bi moral biti ta zdravniški pregled tožeče stranke opravljen pred sprejetjem načrtovane odločbe o odpovedi pogodbe o zaposlitvi, ki bi bila lahko, če bi bilo primerno, upravičena, če bi zdravnik, s katerim se je organ posvetoval, dejansko zavrnil vsakršen zdravstveni vzrok za obnašanje, očitano tožeči stranki.

89 Ob upoštevanju zgoraj navedenega in ne da bi bilo treba odločiti o dopustnosti dokaznega predloga, ki ga je tožeča stranka podala 27. aprila 2010, je treba ugotoviti, da Parlament ni storil vsega, kar je bilo treba za odpravo dvoma o zdravstvenem vzroku za poklicne težave tožeče stranke, ter je tako kršil dolžnost skrbnega ravnanja in posledično člen 8 Notranjega pravilnika.

90 Tako, ne da bi bilo treba preučiti druge tožbene razloge, ki jih je podala tožeča stranka, je treba sprejeti prvi tožbeni razlog in posledično izpodbijano odločbo razglasiti za ničnо.

Odškodninski zahtevek

91 Tožeča stranka predlaga, naj se ji za povrnitev nepremoženjske škode, ki naj bi ji nastala, plača 15.000 EUR.

92 Parlament poudarja, da tožeča stranka nikakor ne pojasnjuje, v čem je škoda, ki naj bi ji nastala, zato meni, da je ta predlog nedopusten.

93 Podredno meni, da tožeča stranka ni predložila dokaza o nezakonitosti očitanih ravnanj.

94 S tem v zvezi bi bilo težko izpodbiti dejstvo, da je nezakonito ravnanje Parlamenta, ugotovljeno v točki 87 zgoraj, tožeči stranki povzročilo nepremoženjsko škodo.

95 Vendar je lahko razglasitev ničnosti akta, ki učinkuje za nazaj, sama po sebi primerno in načeloma zadostno povračilo nepremoženjske škode, ki jo je ta akt lahko povzročil (sodba Sodišča z dne 9. julija 1987 v združenih zadevah Hochbaum in Rawes proti Komisiji, 44/85, 77/85, 294/85 in 295/85, Recueil, str. 3259, točka 22; sodbi Splošnega sodišča z dne 9. novembra 2004 v zadevi Montalto proti Svetu, T-116/03, ZOdl. JU, str. I-A-339 in II-1541, točka 127, in z dne 6. junija 2006 v zadevi Girardot proti Komisiji, T-10/02, ZOdl. JU, str. I-A-2-129 in II-A-2-609, točka 131; sodba Sodišča za uslužbence z dne 8. maja 2008 v zadevi Suvikas proti Svetu, F-6/07, ZOdl. JU, str. I-A-1-151 in II-A-1-819, točka 151), razen če tožeča stranka dokaže, da je utrpela nepremoženjsko škodo, ki jo je mogoče ločiti od nezakonitosti, na kateri temelji razglasitev ničnosti sporne odločbe, in ki je ni mogoče v celoti povrniti s to razglasitvijo ničnosti (glej v tem smislu sodbo Sodišča z dne 7. februarja 1990 v zadevi Culin proti Komisiji, C-343/87, Recueil, str. I-225, točki 27 in 28).

96 V tej zadevi je tožeča stranka lahko občutila krivico, nezadovoljstvo ali negotovost, vendar je bila ta škoda primerno in zadostno povrnjena z razglasitvijo ničnosti izpodbijane odločbe, ki je bila razlog za te občutke.

97 Zato je treba odškodninski zahtevek zavrniti.

Stroški

98 V skladu s členom 87(1) Poslovnika se, ob upoštevanju drugih določb osmega poglavja drugega naslova navedenega poslovnika, neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni. Sodišče za uslužbence lahko v skladu z odstavkom 2 istega člena, če to zahteva pravičnost, odloči, da se neuspeli stranki naloži le delno plačilo stroškov ali da se ji ne naloži plačila stroškov.

99 Iz obrazložitve te sodbe izhaja, da je Parlament tisti, ki ni uspel v bistvenem delu predlogov. Poleg tega je tožeča stranka izrecno predlagala, naj se Parlamentu naloži plačilo stroškov. Zato je treba Parlamentu glede na to, da okoliščine v obravnavani zadevi ne upravičujejo uporabe člena 87(2) Poslovnika, naložiti plačilo stroškov.

Iz teh razlogov je

SODIŠČE ZA USLUŽBENCE (drugi senat)

razsodilo:

1. **Odločba Evropskega parlamenta z dne 6. julija 2009 o odpovedi pogodbe o zaposlitvi U se razglasi za nično.**

2. **V preostalem se tožba zavrne.**

3. **Parlamentu se naloži plačilo vseh stroškov.**

Tagaras Van Raepenbusch Rofes i Pujol

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourgu, 28. oktobra 2010.

Sodna tajnica
W. Hakenberg

Predsednik
H. Tagaras